

[Keld Andersen.]

formningen af dette lovforslag, som jeg generelt finder er alt for vidtgående og restriktivt.

Det er for mig ganske uforståeligt, at man for at bremse de tidligere omtalte utilsigtede moderniseringer nødvendigvis må lave hele loven om i den grad, der her er tale om. Man vil ændre arealkrav til både køkken og badeværelse, lejlighedens prisgrundlag, tilbudspligten, udbetalingen og meget, meget andet, ligesom man på en lang række områder opstiller regler, der virker bremsende for yderligere udstykning i ejerlejligheder.

I det konservative folkeparti ønsker vi, at folk frit skal kunne vælge boligform, samt at alle får adgang til at eje deres egen bolig. Jeg mener, at de sidste års udvikling for så vidt angår salg af ejerlejligheder har bevist, at der her er tale om en for mange både populær og tiltalende boligform. På denne baggrund er det derfor beklageligt, at boligministeren med sit forslag til ændring af loven faktisk lægger hindringer i vejen for udstykning af endnu flere ejerlejligheder.

Jeg ser, at ministeren forleden har udtalt til en del af dagspressen, at han finder den nuværende boliglovgivning for indviklet. Jeg er enig med ministeren i dette synspunkt, men at dømme efter de tre forslag, ministeren her har lagt på bordet, må jeg desværre konstatere, at ministeren ikke har bidraget til at imødekomme sine egne ønsker.

Jeg har også noteret mig ministerens udtalelse til pressen om en bolig- og byggeaftale, som kan forhandles på normal vis her i tinget. Ministeren fortsætter sin udtalelse – jeg citerer Frederiksborg Amts Avis i dag og Aarhus Stiftstidende i går:

»Det skal ikke være et traditionelt forlig, som afgøres af en gruppe partier i de sidste hektiske døgn, før det skal træde i kraft. Det er noget rod, og så risikerer vi at få lavet noget skidt.«

Jeg vil på den baggrund gerne spørge: er det derfor, ministeren fremsætter et forslag, der skal træde i kraft den 25. marts 1977, altså før denne behandling?

I relation til bemærkningerne om, at det ikke skal være et traditionelt forlig, som afgøres af en gruppe partier, vil jeg gerne gøre ministeren opmærksom på, at der eksisterer et boligforlig, altså en boligpolitisk aftale mellem nogle partier. Jeg må desværre konstatere, at ministe-

ren og hans parti har valgt at bryde dette forlig, hvilket jeg dybt må beklage.

Ministeren har fremsat sine forslag uden forudgående drøftelse med de øvrige boligforligspartier, men det er måske en sådan fremgangsmåde, der under den nye boligminister nu skal være, hvad ministeren kalder for »normal vis«. Hidtil har det dog været sådan, at man vedstod indgåede forlig. Men jeg må desværre konstatere, at dette synspunkt ikke længere deles af boligministeren og hans parti. Måske kan man endnu nå at råde bod på dette, men den løsning, man eventuelt vil komme frem til, kan i hvert fald ikke med det konservative folkepartis stemmer blive den, som boligministeren og regeringen her har forelagt.

Jeg vil også godt gøre ministeren opmærksom på visse beskæftigelsesmæssige konsekvenser af den nye lov. Vi har talt meget i boligforligsforhandlingerne herinde om, at mange love har til formål at sætte beskæftigelse i gang. Jeg vil gerne gøre ministeren opmærksom på, at netop de moderniseringer, der her er tale om, i høj grad er arbejdskraftkrævende, og da man nu vil hæmme disse moderniseringer med restriktiv lovgivning, er ministeren altså med til at skabe yderligere arbejdsløshed på dette område.

Jeg må betragte disse forslag som forsøg på at lægge yderligere hindringer i vejen for en boligform, der tydeligvis ikke er helt efter socialdemokratiets partiprogram. Men det konservative folkeparti vil naturligvis fremlægge sine synspunkter i udvalget og forsøge at præge forslagene i en mere heldig retning, hvilket tilmed synes yderst påkrævet, idet forslagene, som de foreligger fra boligministerens side, tydeligt bærer præg af at være blevet til under et voldsomt pres fra den socialdemokratiske folketingsgruppes venstrefløj.

Prehn (CD):

De af boligministeren fremsatte forslag om ændringer af ejerlejlighedsloven har deres grundelse i en kritik, der i den senere tid er ført mod udstykning i ejerlejligheder. Den samme kritik kunne have været ført mod opdeling i andelslejligheder, og jeg vil endda sige, at havde kritikken været sat ind her, havde den været mere berettiget.

Der er ikke noget odiøst i at eje en ting, at have mulighed for at værne om noget, der er ens eget. Tværtimod kan det siges at være en